

Diari Oficial del Consell General

Núm. 1/1995 - 25 pàgines

Sessió Extraordinària del dia 16 de febrer de 1995

El dia 16 de febrer de 1995, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General, en Sessió Extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia següent:

1- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord d'afiliació a la Unió Interparlamentària.

2- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de regulació del dipòsit de reserves de garantia a mantenir per les entitats enquadrades en el sistema financer.

3- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei sobre la prevenció del blanqueig de diner, o d'altres béns, procedents del tràfic de drogues i del crim organitzat.

4- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de reforma del Codi penal.

5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost general per a 1995.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M.I. Srs. Josep Dalleres Codina i Miquel Aleix Areny, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

-M.I. Sr. Jordi Torres Alís
-M.I. Sr. Joan Travesset Grau
-M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
-M.I. Sr. Miquel Aleix Areny
-M.I. Sr. Josep Areny Fité
-M.I. Sr. Modest Baró Moles
-M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà
-M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
-M.I. Sr. Antoni Calvó Casal

-M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano
-M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert
-M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet
-M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos
-M.I. Sr. Josep Dalleres Codina
-M.I. Sr. Simó Duró Coma
-M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
-M.I. Sr. Antoni Martí Petit
-M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
-M.I. Sr. Pere Moles Aristot
-M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron
-M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons
-M.I. Sr. Enric Pujal Areny
-M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté
-M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca
-M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
-M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé
-M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona

El M.I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell.

Hi és també present el M.I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M.I. Srs. Joan Tomàs Roca, Ministre d'Economia; Susagna Arasanz Serra, Ministra de Finances; Lluís Montanya Tarrés, Ministre d'Ordenament Territorial; Pere Canturri Montanya, Ministre d'Afers Socials i Cultura i Carme Sala Sansa, Ministra d'Educació, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General del Consell General.

El Sr. Estanislau Sangrà, Secretari de Sindicatura, procedeix a donar lectura de l'ordre del dia.

(Són les 16h15)

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem al primer punt de l'ordre del dia:

1- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord d'afiliació a la Unió Interparlamentària.

La Proposta va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 3/1995.

La Proposta d'acord d'afiliació a la Unió Interparlamentària ha estat presentada per la totalitat dels grups parlamentaris.

Sr. Secretari de Sindicatura, ens llegiu la Proposta?

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

"El Consell General del Principat d'Andorra,

Desitjant establir contactes amb parlaments i parlamentaris d'altres països, intercanviar experiències amb aquests i participar en el procés de cooperació interparlamentària a nivell mundial.

Subscrivint els objectius de la Unió Interparlamentària, tal i com estan enunciats en l'article primer dels seus estatuts,

DECIDEIX:

- Constituir-se en grup nacional de la Unió Interparlamentària.

- Sol·licitar la seva afiliació a la Unió Interparlamentària."

El M.I. Sr. Síndic General:

Algun grup vol prendre la paraula?

Proposaré, doncs, l'acceptació per assentiment de la Cambra.

S'accepta la Proposta per assentiment.

Així mateix, demanaria si la Cambra voldria acceptar que fos la Junta de Presidents qui aprovés el reglament de funcionament del grup nacional a dins de la Unió Interparlamentària.

S'accepta la proposta?

No hi ha oposició.

Serà, doncs, la Junta de Presidents l'encarregada d'aprovar el reglament.

Passem, doncs, al segon punt de l'ordre del dia:

2- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de regulació del dipòsit de reserves de garantia a mantenir per les entitats enquadrades en el sistema financer.

Aquesta Proposició de llei va ser publicada en el Butlletí del Consell General núm. 1/1995.

D'acord amb l'article 104.1 del Reglament del Consell General el debat serà de totalitat.

Començarem, doncs, per la lectura de l'informe de Govern.

Sr. Secretari de Sindicatura, ens llegiu l'informe?

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

"Criteri del Govern en relació a la Proposició de llei de regulació del dipòsit de reserves de garantia a mantenir per les entitats enquadrades en el sistema financer, presentada per l'Agrupament Nacional Andorra.

I.- Observacions prèvies.

Aquest informe es basa en les consideracions següents:

a) El Govern considera que el text de la Proposició de llei és coherent amb el que preveu la Llei d'ordenació del sistema financer i que respon a les circumstàncies i a les finalitats expressades en l'exposició de motius de la referida Llei.

b) Les exigències als diversos components del sistema financer estan graduades segons les capacitats operatives dels respectius grups.

Ara bé:

* El percentatge màxim de reserves fixat per a les entitats bancàries es considera elevat i seria oportú reduir-lo.

En efecte, la reducció del límit màxim a fixar es considera compatible amb la consecució dels objectius econòmics d'origen bancari que actualment està sospesant el Govern.

* Els imports de les reserves mínimes s'han situat en uns nivells que, per a algunes entitats, poden resultar excessiu, ja que s'ha d'evitar de crear dificultats a cap entitat.

El Govern considera que aquesta actitud d'accentuar la prudència es pot materialitzar, pel que fa a les entitats bancàries, de dues maneres: disminuint l'import de 1.500 milions de pessetes previst per la Propo-

sició de llei, o bé facultant el Govern perquè pugui aportar una solució adequada a qualsevol eventual problema que pugui sorgir a causa de la constitució del dipòsit.

c) Pel que fa a les condicions a aplicar als dipòsits, en quedar obertes a les decisions del Govern, permet que puguin ser flexibles i ajustables a unes circumstàncies canviants.

d) Es considera convenient que existeixi un període de transició a fi que durant aquest temps es pugui consolidar el procés d'ordenació del sistema financer, i cada part, des de la perspectiva que li és pròpia, pugui preparar amb solidesa una nova etapa.

e) En establir els percentatges d'aplicació del dipòsit de reserves en garantia, s'hauria d'agafar un cert marge de seguretat ja que el rendiment a obtenir està subjecte a diversos factors, aleatoris o condicionats. En aquest respecte, tenir en compte que:

- els tipus d'interès de la pesseta poden evolucionar a la baixa;

- el factor liquiditat, vinculat a la naturalesa dels dipòsits, condiciona els terminis de la inversió i, per tant, afecta els tipus d'interès;

- la voluntat del Govern -i la conveniència objectiva- d'invertir els fons procedents dels dipòsits de reserva de garantia en el circuit bancari andorrà impedeix, de fet, d'acudir al mercat exterior per tractar d'optimitzar la inversió;

- no es pot descartar, encara que sigui altament improbable, una eventual reducció de passiu de la banca i, per tant, de la base de càlcul.

II.- Conclusions.

Consegüentment, el Govern informa que, al seu entendre:

Primer.- La Proposició de llei és tècnicament correcta.

Segon.- Els continguts són coherents amb la Llei d'ordenació del sistema financer.

però,

Tercer.- S'han de procedir a situar els imports mínims demanats a les entitats en uns nivells que no els creïn dificultats econòmiques.

Quart.- S'ha de fixar el percentatge per modular l'aplicació del dipòsit de reserves en garantia dins del límit màxim fixat pel Consell General, en funció d'uns objectius i segons unes bases de càlcul determinades amb antelació, sempre que no es malmeti l'estructura de solvència de les entitats financeres objecte de la Proposició de llei.

Cinquè.- S'ha de deixar molt clar, en el procés de desenvolupament de la llei, que el dipòsit de reserves de garantia ha de contribuir a reforçar el factor garantia envers tercers i que la gestió dels dipòsits es faci de tal manera que no debiliti gens la solvència de les entitats afectades; per tant, no s'ha d'entendre aquest dipòsit com un ingrés pressupostari d'origen bancari.

El que s'ha de pretendre amb aquest text és que l'estructura positiva del balanç de l'entitat es mantingui, així com la imatge de seriositat i de fortalesa, tant en l'àmbit interior com en el de les relacions internacionals, tal com es disposa actualment."

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Grup Parlamentari que va presentar la Proposició de llei.

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Gilbert Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

Ens trobem avui en aquesta Molt Il·lustre Assemblea per debatre i decidir sobre la presa en consideració de la Proposició de llei de regulació del dipòsit de reserves de garantia a mantenir per les entitats enquadrades en el sistema financer, és a dir, més precisament, el desenvolupament de l'article 17 de la Llei d'ordenació del sistema financer, votada per unanimitat en aquesta mateixa Cambra el dia 27 de novembre de 1993. També avui -i encara que no sigui el torn d'examen en aquests moments- s'ha de prendre en consideració la Proposició de llei sobre la prevenció del blanqueig de diner, o d'altres béns, procedents del tràfic de drogues i del crim organitzat, és a dir, del desenvolupament de l'article 23 de la Llei d'ordenació del sistema financer, i de la Proposició de llei de reforma del Codi penal que hi va lligada.

Aquests textos legislatius vénen a ampliar la tasca iniciada per l'anterior Govern pel que fa al desenvolupament de la llei marc del sistema financer andorrà. Una tasca que s'havia traduït durant el primer semestre de 1994 en l'elaboració i posterior aprovació per part del Consell General de la Llei sobre els coeficients d'inversions obligatòries i d'inversions d'interès nacional i social, que venien a desenvolupar respectivament els articles 19 i la transitòria sisena de la Llei d'ordenació del sistema financer, i en el corresponent desplegament executiu per part de l'anterior Govern, que va permetre la primera emissió de deute públic, en unes condicions privilegiades, afrontant d'aquesta manera,

i en un primer temps, l'endeutament de l'Estat, i donant naixement al primer pas donat en matèria de finançament de l'accés a l'habitatge. Les tres proposicions de llei vénen a encaixar, doncs, com tres peces més, bàsiques és cert, dins el procés de configuració del que serà el panorama financer andorrà del futur.

Aquests successius desenvolupaments han esdevingut, des de l'inici de la present legislatura, textos que han suscitat el sa debat democràtic entre forces polítiques, i és veritat també que a vegades més enllà, veritables polèmiques, alhora d'haver estat, en la seva aplicació executiva, víctimes de nombroses vicissituds, ja sigui per la normal confrontació amb interessos privats, per les pròrroques demanades i naturalment concedides per al seu estudi, o bé per la retirada dels mateixos projectes de llei després de l'entrada en funcions de l'actual Govern, o bé, finalment, per la immediata entrada a tràmit dels esmentats textos en forma de proposició de llei per part dels set Consellers del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic i del Conseller Francesc Rodríguez membre adscrit al Grup Mixt.

Permeti'm manifestar la nostra satisfacció en veure que l'informe de Govern expressa la voluntat d'aquest darrer de continuar avançant en el procés de construcció del sistema financer iniciat ara fa més d'un any sense posar en qüestió els objectius marcats en les respectives exposicions de motiu i reflectits en els articulats d'ambdós textos. Aprofitem l'avinentesa per assegurar als presents la nostra sincera predisposició al diàleg a nivell de Comissió, en el cas que es prenguin en consideració les nostres proposicions de llei, per tot el que suposi millorar els textos amb vista a la seva aplicació dins el respecte als seus plantejaments.

Perquè, com ha quedat reflectit en aquesta introducció, l'Agrupament Nacional Democràtic ha vingut impulsant el desenvolupament de la Llei d'ordenació del sistema financer, ja sigui des del Govern quan ha assumit aquesta responsabilitat, ja sigui des de l'oposició parlamentària, exercint les seves prerrogatives d'iniciativa legislativa. I així ho pensem continuar fent.

Per això, volíem fer referència a una sèrie d'afirmacions i de polèmiques que s'han suscitat darrerament i que no ajuden a crear el clima més favorable per al tractament de temes tan sensibles i importants com el que ens ocupa.

L'Agrupament Nacional Democràtic seguirà fidel als seus plantejaments i no caurà en un discurs falsament estrident, en escollir la caixa de ressonància més ensordidora, ni l'ona -radiofònica ben entès- més expansiva per lliurar-se a un pur exercici de política urnamental -urnamental amb u.

Política urnamental: política pensada únicament i exclusivament per a la seva posterior i immediata recuperació electoral, i que es caracteritza en la pràctica, com el seu nom indica, per ser un recurs merament estètic i decoratiu, ja que la feina real, la de disseny del cos legislatiu, la de l'assumpció del cost del seu desplegament executiu, i la de la vigilància programàtica clàssica d'un grup d'oposició; aquesta feina, ja l'ha assumit una altra força política, en aquest cas, nosaltres.

La nostra experiència política ens condueix per d'altres camins. Ens ha portat sovint a renunciar a posicions partidistes o dogmàtiques per assolir avenços reals i pragmàtics, a anteposar el possibilisme al radicalisme, a privilegiar el progrés al progressisme. Som conscients, si em permeten el símil financer, que la inversió per part d'una força política en actius de marcat caràcter electoralista i especulatiu és, ara, més rendible. Permetin-me expressar el nostre més íntim convenciment que resulta, a termini, més volàtil. Entenem, però, i fins i tot compartim la preocupació expressada per alguns perquè l'exercici de la potestat legislativa i executiva es dugui a terme des del concepte suprem de la sobirania d'Estat, i de la defensa de l'interès general per sobre de qualsevol altre. Ho entenem encara més a la vista de recents declaracions del Sr. Cap de Govern en les pàgines de mitjans de comunicació escrits estrangers, d'àmplia difusió en els països veïns, on ve a afirmar i cito:

"Crec necessari un pacte de cavallers entre la banca i el Govern perquè aquestes entitats aportin més a l'erari públic a canvi que durant tres, quatre, cinc anys, l'Estat mantingui la seva situació de privilegi, no permetent l'entrada de nous bancs al país".

Volem creure que es tracta, ni més ni menys, que d'una relliscada, un accident de temporada, i no li recordarem velles advertències seves sobre la necessària prudència que ha de caracteritzar les aparicions en mitjans de comunicació per part de la figura del Cap de Govern, i a fortiori en temes tan sensibles. I dic que ho volem creure perquè ja se sap, i prou que se'ns recorda que estem en període de gràcia, però volem advertir, que aquesta no és la concepció de l'Agrupament Nacional Democràtic sobre el tema en qüestió i que no quadra amb els nostres plantejaments.

De totes maneres, i fidels als nostres objectius polítics, celebrarem, els primers, qualsevol desbloqueig de la situació actual, amb la posada en marxa, per exemple, dels crèdits a l'habitatge, i ho farem des del convenciment que la ferma actuació del Govern anterior i l'estricta vigilància del nostre Grup Parlamentari hauran estat uns instruments de gran valor en cas de culminar la tasca iniciada. Una tasca per cert dura, que

ens ha costat el que ens ha costat. I per això, demanem que es parli clar. Com diu l'eslògan del Govern, ara, clar i català. Com s'ha dit repetidament en aquesta Cambra, i reprenent una frase emblemàtica "diguem les coses pel seu nom".

Perquè no ens valen declaracions esperpèntiques sobre obertures immediates del sector bancari, per proposar per sota mà, d'amagatotis, pactes de cavallers, d'aquells de l'època medieval, del temps de l'obscurantisme i la inquisició, per assegurar la paràlisi del desenvolupament del sistema financer.

La nostra filosofia s'emmarca dins d'un procés de construcció d'un sistema financer andorrà sòlid, amb garanties, que passa de manera ineludible pel seu desenvolupament, i a termini per la seva obertura. Per això cal definir el model financer desitjat: numerus clausus de bancs o no, capitals socials mínims, article 16 de la Llei d'ordenació del sistema financer, naturalesa de capital social, article 15 de la Llei d'ordenació del sistema financer, és a dir, participació estrangera total, en majoria limitada, en minoria limitada, determinació de coeficients d'estructura financera, article 18 de la Llei d'ordenació del sistema financer, és a dir, ratios mínimes de solvència o liquiditat, condicions tècniques i administratives, article 20 de la Llei d'ordenació del sistema financer, condicions d'instal·lació o d'estructura de personal, qualificació dels professionals de l'àmbit dels serveis financers, entre d'altres temes.

Nosaltres volem un sistema financer bancari sòlid que creï riquesa, i que la creï aquí a Andorra, amb llocs de treball per a la gent d'aquí. No volem que la precipitació ens transformi en república bananera, ni en plataforma d'envol cap a paradisos llunyans. Per això, creiem convenient l'establiment d'uns terminis, d'un calendari. Els condicionants relatius al desplegament normatiu, la conveniència de fonamentar sòlidament la nova etapa de desplegament de l'ordenació del sistema financer i la necessitat d'actuar amb una gran prudència en aquest camp, fan que sigui indispensable un període de transició que cal regir, això sí, d'una manera equilibrada, però també eficaç. És obvi pel volum de treball exigit, més quan es constata els punts assolits en onze mesos de Govern tot i tenint en compte la intensitat amb què s'ha avançat. És obvi també perquè es pugui assegurar que l'impacte econòmic derivat de l'aplicació del coeficient d'inversions obligatòries en les condicions fixades pel Govern anterior, així com del que resultarà del dipòsit de reserves en garantia que tractem avui, pugui ser assumit amb normalitat per les entitats concernides.

Per totes aquestes raons, ens sembla que és bo que es fixi un termini raonable de temps per assegurar aques-

ta transició. No admetrem que es vulgui fer una lectura interessada segons la qual es vulgui utilitzar subterfugis per retardar sine die l'obertura del mercat bancari. Sabem que l'anterior Govern, una vegada enllestit el desenvolupament normatiu pel juny de 1997 i passats els sis mesos assenyalats en la transitòria quarta de la Llei d'ordenació del sistema financer per la presentació de sol·licituds, procediria a l'examen dels dossiers presentats amb la mateixa celeritat i dedicació que hem fet palesa abans. Per tant, i en la ignorància de les intencions de l'actual Govern sobre aquesta qüestió, i per evitar dilacions injustificades en el procés, impulsarem la definició d'un termini màxim per al desenvolupament dels textos legislatius pertinents en la línia de l'expressat en la transitòria quarta de la Proposició de llei, que podria veure's, fins i tot, reduït si realment es desconfiés de la voluntat de l'actual Govern de continuar en la línia marcada, o se li atribuís qualsevol voluntat obstruccionista, cosa que no farem nosaltres en aquest moment.

Recordant sempre el volum de feina i els desenvolupaments ja realitzats comentats abans, i amb la certesa que els terminis només són terminis quan són complibles. Aprofitem, doncs, l'ocasió per assegurar a la resta de forces polítiques representades en aquesta Cambra la nostra més ferma intenció de respectar tal calendari i prendre les iniciatives corresponents.

I no es tracta avui i aquí d'una vulgar declaració d'intencions. Es tracta d'un compromís avalat per la nostra trajectòria, i per la determinació que hem mostrat des del Govern o des del Grup Parlamentari en aquests temes, amb tot el que aquesta actitud ha comportat. Per tant, no admetrem més tergiversacions.

Sàpiga el Govern i els grups parlamentaris presents, per concloure, que l'Agrupament Nacional Democràtic examinarà atentament les esmenes a l'articulat en la comissió legislativa corresponent, i ho diem des del convenciment que es prendran en consideració les proposicions de llei presentades, ja que un vot negatiu a aquesta presa en consideració del text, amb el fals pretext de desacords puntuals, que en tot cas poden ser perfectament objecte d'esmenes a l'articulat, podria ser interpretat com un subterfugi per trencar la dinàmica de desplegament normatiu portada a terme des de fa un any de cara a la consecució d'un sistema financer sòlid i obert impulsada des de l'Agrupament Nacional Democràtic.

En efecte, els presents textos i els factors que s'hi regulen contribueixen d'una manera molt significativa a crear una imatge de serietat i de fortlesa tant en l'àmbit interior com en el de les relacions internacionals, per bé que la millor garantia generalment l'aporta la qualitat de la gestió professional. I aquesta revelació

val tant per la Proposició de llei de regulació del dipòsit de reserves en garantia com la de la llei de blanqueig de diner o d'altres béns provinents del tràfic de drogues i del crim organitzat.

Per coherència. Perquè per bé que el funcionament del sistema financer actual ha demostrat a bastament i de facto el manteniment de l'estricta secret professional així com el control més sever i la col·laboració més estreta amb les autoritats judicials andorranes en temes de blanqueig de diner del narcotràfic, hem de ser coherents i remarcar la necessitat d'una afirmació de iure d'aquesta voluntat, pensant en el futur, sobretot pensant en el desenvolupament futur del sector, per preservar l'estatus d'Andorra com a plaça financera sòlida, seriosa, i reconeguda, com ho és ara, i si es pot, més que no ho és ara.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Grup Mixt: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Moltes gràcies.

Vaig a començar amb una cita del que era el nostre programa polític de les eleccions. Deia així:

“Tot programa polític ha d'arrencar d'un diagnòstic sobre la realitat social i política sobre la qual vol actuar. Sembla clar que són dos els temes que centren la preocupació de l'electorat i, lògicament, també la nostra. D'un costat, el desenvolupament i la consolidació del nou sistema institucional que estableix la Constitució; de l'altre, la necessitat de construir un model econòmic estable que assegurí la salut i la vitalitat del cos social.”

Ho deia el programa polític d'Iniciativa Democràtica Nacional en les passades eleccions i ens hi vam comprometre davant els ciutadans. Per assolir-los, el nostre grup polític es referia a tres grans objectius en política econòmica: en primer lloc, la millora de la competitivitat del país, per afrontar el futur a mig i llarg termini. En segon lloc, aconseguir un creixement econòmic equilibrat i sostenible. I finalment, equilibrar els comptes de l'Estat, és a dir, de les finances públiques.

Ens hem dotat d'un text constitucional que fixa les noves regles de convivència i participació en el nostre país alhora que ens homologa amb la resta d'estats democràtics i socialment avançats de l'entorn. Ens cal ara desenvolupar-lo, perquè no cal oblidar que la

Constitució no ens portarà per si sola la seriositat i el respecte internacional.

En aquests inicis d'una nova etapa -històrica- per Andorra, hem d'anar amb compte amb els passos a fer. Estem davant una cruïlla important i no podem equivocar-nos de camí. Hem de rebutjar la via de les solucions fàcils però compromeses, que poden esdevenir perilloses fins i tot per la sobirania del mateix Estat.

Ens cal apostar per la seriositat, la prudència, el seny i el rigor. Deixem de banda temptacions de paradisos fiscals i estat-societat anònima.

Moltes vegades s'ha repetit la importància de la confiança en les institucions i agents socials d'un país com a element bàsic del seu desenvolupament. Andorra no pot ser, perquè a més no ens ho deixarien ser, una illa d'incertesa ni una mena de forat negre en el context europeu.

No oblidem aquesta reflexió inicial en l'anàlisi i consideració de les lleis que ens ocupen.

La filosofia d'Iniciativa Democràtica en aquest tema tal com s'exposava en el programa electoral és la següent, i cito: “Liberalitzar de forma controlada i progressiva el sector bancari, per obtenir una millora competitiva, i fer-ho amb totes les precaucions i garanties necessàries en tractar d'un sector tan sensible.”

Ens cal prudència i moderació en el desenvolupament i obertura del sector i entenem que aquesta prudència i moderació comença avui mateix en aquest mateix debat. Sense voler defugir la lògica confrontació política, fóra bo de no fer massa soroll en aquest tema i de no instrumentalitzar-lo partidistament.

La prudència i la discreció, però, no s'han de limitar als presents en aquesta Cambra. Constatem que, en alguns casos, la tradicional discreció bancària no ha estat del tot respectada per aquells que en són els primers afectats. Prudència, seny i moderació; sí i per a tots.

Estem avui aquí per decidir si el Consell General admet a tràmit les proposicions de llei presentades per un dels grups de la Cambra.

En la voluntat de contribuir al finançament públic es va optar en el seu moment i en el marc de la Llei d'ordenació del sistema financer, per la via dels coeficients. El nostre Grup ja es va pronunciar aleshores en el sentit que aquesta no hauria estat la via triada per nosaltres. Ara bé, un cop aprovada democràticament aquesta opció, entenem que és el nostre deure contribuir que es facin el millor possible.

Dèiem que ens cal serenitat i prudència en el moment de desenvolupar el sistema financer andorrà; Iniciativa

Democràtica s'ha manifestat en reiterades ocasions demanant previsió, planificació del que es vol fer abans de tirar endavant sense una definició prèvia de model i d'objectius. Ho hem demanat en altres contextos -com en el del medi ambient- hem demanat que no es posi abans el carro que els bous, que es defineixin els fins abans d'establir els mitjans per assolir-los. Ens cal novament ara els plànols abans de fer la casa; compte a començar una casa que després pot ser de mal redreçar, que potser voldríem amb solidesa centreeuropea i que no ens surti amb feblesa tropical, espatllant-nos de pas tot el paisatge.

Estem d'acord amb l'Agrupament Nacional Democràtic i amb el Govern en la necessitat d'un cert temps, el que ens ocupi la necessària reflexió, davant l'obertura del sector. Tenim, però, els nostres dubtes, sense voler prejudicar -i en això compartim l'opinió de Nova Democràcia- sobre la constitucionalitat de la moratòria.

Caldrà trobar una solució de compromís, mitjançant les esmenes a la Proposició de llei, que permeti compatibilitzar aquestes dues inquietuds.

Ens decanem, doncs, per votar sí a les proposicions de llei, malgrat tot i malgrat que hi hagi en les propostes legislatives aspectes que no ens agradin; seria fàcil votar avui no, però això significaria tornar enrera, ajornar altre cop les accions a emprendre per tornar altre cop als discursos i replantejaments paralitzants; votem sí perquè volem ajudar a desbloquejar la situació i, si cal, demostrar a qui calgui i quan calgui -si es que algú volgués beneficiar-se d'un hipotètic clima d'inestabilitat o precarietat- que hi ha en aquest tema una majoria de forces i de Consellers que, amb diferències, estan disposats a fer força plegats per tirar endavant, aclarir la situació i posar en marxa aquelles mesures derivades que -com els crèdits tous a l'habitatge- es troben actualment paralitzats.

Diu un vell proverbi xinès que en un estat les coses van bé quan tothom fa allò que li pertoca i sap fer, i van malament quan hi ha desordre en les funcions de cadascú. Les coses van bé quan el Govern governa, el Parlament, com a representant únic i democràtic de la voluntat popular legisla, i quan cadascú fa el millor que pot i que sap el seu ofici. Quan els sabaters fan les sabates, els forners el pa i els legisladors les lleis. Cadascú a casa seva i fent allò que li pertoca. Amb discreció, serietat, i sense estirabots.

Podem entendre la Constitució, aprovada aviat farà dos anys, com la renovació d'un contracte polític entre els ciutadans d'Andorra. Estem convençuts, i així ho hem manifestat en altres ocasions, que ens cal ara assumir un nou pacte social, econòmic i també fiscal entre tots els que formem aquest país. I ho hem de fer

des de l'òptica dels principis constitucionals d'equitat i de generalitat de les càrregues, i ho hem de fer sobretot des de la solidaritat. Compte amb la defensa insolidària d'interessos gremials, perquè això pot malmetre les regles d'un joc en què si juguem correctament, a mig termini tots hi sortirem guanyant i en cas contrari, si actuem cadascú pel seu costat, hi podem també, tots, acabar perdent. Busquem l'interès comú perquè aquest és l'interès de tots. I si el conjunt va bé, potser aleshores també cadascú de nosaltres anirà millor.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Modest Baró, per l'Agrupament Canillo-Massana.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

La Llei d'ordenació del sistema financer aprovada pel Consell General el dia 27 de novembre del 1993, en l'article 17 Dipòsit de reserves de garantia, apartat 3, diu textualment: "El Consell General, mitjançant una regulació específica, fixarà els límits màxims aplicables per aquest concepte i els imports mínims exigits a cada entitat, en funció de la naturalesa i la seva activitat."

La Proposició de llei de regulació del dipòsit de reserves de garantia a mantenir per les entitats enquadrades en el sistema financer, presentada pel Grup Parlamentari, Agrupament Nacional Democràtic, que ara ens ocupa per la seva presa en consideració, té per objecte desenvolupar l'article 17 de la relacionada llei, extrem que l'Agrupament Canillo-Massana comparteix.

Perquè la Proposició de llei pugui continuar el tràmit legislatiu, l'Agrupament Canillo-La Massana votarà a favor de la seva presa en consideració, si bé, durant el període d'esmenes, hi aportarem les nostres, amb l'objectiu de millorar-ne alguns articles i de manera especial algunes de les disposicions transitòries, a fi que la futura llei respecti la llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat, que proclamen els articles 28 i 32 de la nostra Constitució.

El nostre Grup Parlamentari és favorable que, una vegada fet el desplegament legislatiu i normatiu necessaris a la Llei d'ordenació del sistema financer, es puguin establir altres entitats financeres a Andorra, mesura que ha de representar un benefici per l'Estat i en general pels habitants del país.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana, passo la paraula al Sr. Antoni Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Aquesta Proposició de llei que ara estem analitzant desenvolupa l'article 17 de la Llei d'ordenació del sistema financer. Es tracta, doncs, de continuar el desplegament normatiu previst en l'esmentada Llei.

L'informe del Govern -que ens ha estat llegit pel Sr. Secretari de Sindicatura- considera que el text de la Proposició de llei és coherent amb el que preveu la Llei d'ordenació del sistema financer i que respon a les circumstàncies i a les finalitats exposades en l'exposició de motius de la referida Llei -apartat a) de l'informe de Govern.

No és ara el moment d'entrar en consideracions tècniques sobre els diferents articles de la Llei, temps hi haurà per fer-ho en el si de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Coalició Nacional Andorrana ha apostat sempre pel diàleg i pel consens. Quan es tracta de regular un sector estratègicament tan important com el financer, aquesta voluntat es mostra com a eina imprescindible per assolir acords satisfactoris i duradors, que permetin aconseguir els objectius fixats, i que al nostre entendre són: reforçament de la imatge de serietat i de solvència del sector bancari andorrà a nivell interior i exterior, continuar el desenvolupament normatiu del sector financer, incrementar els ingressos de l'Estat i normalitzar les relacions amb el sector bancari.

Ens consta que el Govern aposta també pel diàleg i que amb el recolzament majoritari d'aquesta Cambra, que estem segurs que obtindrà, podrà aconseguir els objectius fixats, substituint la via de recurs sistemàtic pel diàleg franc i constant.

Especial menció volem fer de la disposició transitòria quarta. Coalició Nacional Andorrana entén que el desplegament normatiu de l'article 16 de la Llei d'ordenació del sistema financer i la regulació de les matèries previstes en l'article 23 de la mateixa Llei, s'ha de fer sense dilació, tenint sempre present la importància cabdal que el sector financer té i haurà de continuar tenint en l'activitat econòmica d'Andorra. Cal actuar amb diligència però evitant precipitacions que podrien introduir errors en l'ordenament del sistema financer i que podrien provocar desequilibris i situacions no volgudes, algunes de difícil reparació.

Coalició Nacional Andorrana creu que l'autèntic debat ha de fer referència a la definició dels criteris que s'establiran per regular l'entrada de nous bancs a Andorra i que haurà d'assegurar la serietat, la solvència i la consideració a nivell internacional de les noves entitats financeres. Un cop més, el diàleg i el consens es mostraran claus per assolir una obertura controlada i selectiva del sector financer, donant així compliment al mandat constitucional que proclama la llibertat de comerç.

Coalició Nacional Andorrana donarà suport a aquesta Proposició de llei i aportarà les esmenes escaients per clarificar i millorar aquells aspectes que puguin dificultar la millor i més ràpida manera d'aconseguir els objectius fixats.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Jaume Bartumeu, per Nova Democràcia.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Les manifestacions públiques de diferents portaveus parlamentaris i també del Cap de Govern en els darrers dies amb relació a la Proposició de llei que ara estem analitzant, ens permeten arribar a una primera constatació: s'ha de precisar els termes del debat per evitar trobar-nos embolicats en una enrevessada discussió que només podria portar confusió, i la intervenció que acaba de fer el company que m'ha precedit en l'ús de la paraula em confirma en aquesta preocupació.

La nostra obligació en aquesta sala és donar llum i no pas fum als ciutadans.

Llum que permeti adonar-se amb claredat d'allò que defensa cadascú.

Així doncs, volem començar aquesta intervenció fent una referència al discurs o les manifestacions que vam pronunciar, en la darrera sessió de Consell, en el debat de totalitat al Projecte de pressupost per al 1995.

En aquella intervenció, amb relació al conflicte que acabava de sorgir després que el Govern hagués retirat els projectes de llei que avui es tornen a sotmetre a aquesta Cambra per a la presa en consideració en forma de proposicions de llei, dèiem el següent:

"Ens permetran que fem una breu referència al conflicte sorgit els darrers dies entre el Govern i l'AND en relació, entre altres, al Projecte de llei sobre el coeficient de garantia bancària. Projecte de llei que, tal com

ens va informar el propi Cap de Govern amb antelació, ha estat retirat per poder analitzar més a fons el seu contingut des de l'executiu i tot seguit tornar-lo a entrar a tràmit ja sigui íntegrament o bé amb lleugeres modificacions."

Sí que valoràvem negativament aquell incident o el valoràvem més ben dit negativament en aquell moment, a finals de l'any passat, i la precipitació de l'AND, pitjor és que ara haguem de constatar que el Govern després de retirar-los -els projectes aquells- no hagi preparat nous projectes en els terminis que va dir i en els quals ja figuressin les modificacions oportunes.

Però és que el Govern no solament no ha donat seguiment al que ens havia dit, sinó que a més a més s'ha embarcat, les darreres setmanes, en unes atípiques negociacions -així les han qualificat- amb la banca. Unes negociacions que al nostre entendre suposen una clara abdicació de l'Estat davant els interessos particulars.

En els darrers dies s'ha donat una confusió preocupant que, per part nostra, tenim interès a denunciar.

S'equivoquen els que creuen que una suma d'interessos particulars pot mai arribar a donar com a resultat interès general.

Interès general que els parlamentaris, cadascú des de la nostra opció política, hem de defensar i que a més a més la Constitució dóna al Consell General el mandat d'interpretar i mantenir.

El passat dia 29 de desembre de 1994, en el debat de totalitat del Projecte de pressupost per al 1995, vam dir al Cap de Govern que el diàleg indispensable per trobar el necessari consens -en aquesta matèria- havia de començar amb els grups parlamentaris i no pas amb aquells que només estan interessats a mantenir les rendes d'una situació pre-constitucional.

Dissortadament, el diàleg que efectivament vam iniciar el 5 de gener de 1995 no ens ha portat enlloc. Les diferents entrevistes mantingudes pel Govern amb els grups parlamentaris han quedat ràpidament bandejades per l'organització, amb llum i taquígrafs, d'una esperpèntica negociació amb l'Agrupació de Banquers d'Andorra.

D'entrada, apareix per a nosaltres com una errada política greu definir com a negociacions el que no havia mai de passar de l'estadi de converses exploratòries.

Error important si hom s'adona que el Govern no tenia encara establert cap acord previ amb els grups parlamentaris.

A més a més, el Govern ha acceptat una negociació amb una corporació professional que, emprant la via del recurs administratiu, s'ha negat a complir el desenvolupament de la reglamentació derivada de la Llei de coeficients d'inversió obligatòria en fons públics.

Dit més planerament, el Govern ha anat, a consciència, disminuït a la negociació. Acceptant de sortida que la banca tingués com a element de negociació la retirada posterior dels recursos.

Això, Sr. Cap de Govern, ens sembla a nosaltres que s'ha plantejat molt malament.

Però, per acabar-ho d'adobar, en aquesta bugada encara s'han perdut més llençols.

Entre els negociadors de l'ABA hi ha figurat un membre de la Comissió Superior de Finances.

És a dir, que un membre d'un organisme públic que ve definit en l'article 8 de la Llei d'ordenació del sistema financer, un organisme adscrit al Ministeri de Finances, presidit pel propi Ministre i vice-presidit pel Director de l'INAF, canvia de costat de la taula i es posa enfront del President i del Vice-president de l'organisme institucional a què pertany, en funció del tema que es tracta.

Centrant la intervenció en la Proposició de llei que es debat avui, el primer que volem posar de manifest és que, tot i només votar una llei, en realitat se'ns sotmet i es porta a debat dues matèries diferenciades que haurien de ser objecte de dos textos legals també diferenciats.

Aparentment només hem d'aprovar la presa en consideració de la Proposició de llei de regulació del dipòsit de reserves de garantia a mantenir per les entitats enquadrades en el sistema financer. Per tant, desenvolupar allò que preveu l'article 17 de la Llei d'ordenació del sistema financer. En conseqüència, seria lògic pensar que la totalitat del seu articulat només fa referència a la regulació, aplicació i control d'aquests dipòsits. Però resulta que no és així, i en la disposició transitòria quarta de la Proposició es pretenen introduir qüestions pròpies de la legislació que reguli l'obertura del sector financer andorrà.

Si ens referim, en primer lloc, al contingut propi de la Proposició de llei, és a dir, a les reserves de garantia, ja ens hem pronunciat en diverses ocasions en aquesta mateixa sala. I així ho vam definir en altres intervencions el nostre posicionament, impulsant en la legislatura anterior, i aprovant la Llei d'ordenació del sistema financer, que va ser aprovada per unanimitat, l'any 1993; també ho vam fer en el debat d'investidura de l'anterior Cap de Govern, el gener de 1994 i ho vam tornar a fer en el debat de pressupost per al 1994;

finalment, ho vam repetir en el debat del pressupost per al 1995. Dèiem i tornarem ara a manifestar la nostra postura, amb relació a tota la reglamentació bancària, que consideraven que:

“... estava en plena consonància amb la Llei que vam contribuir a impulsar des de la Comissió d'Economia, Finances i CEE l'any 1993. Creiem doncs que cal completar en tota la seva dimensió la Llei d'ordenació del sistema financer aprovada el 27 de novembre de 1993. En moltes ocasions hem manifestat el nostre convenciment que les entitats financeres instal·lades a Andorra han de jugar un paper cabdal en l'equilibri del pressupost de l'Estat, sense que això hagi d'anar en detriment de la imatge i la solvència del sistema bancari i sense oblidar, tampoc, que l'esforç contributiu en diferents proporcions haurà de venir de tots els sectors econòmics del país.”

Doncs bé, en totes les ocasions ho vam fer per aconseguir l'aplicació d'aquests ja famosos coeficients i ho continuem fent. Per tant, salvades algunes modificacions d'ordre tècnic, som favorables al contingut de la Proposició de llei quan aquesta es refereix a allò al que únicament s'hauria de referir: les reserves de garantia.

Però ve-t'ho aquí que gairebé d'amagatotis hom ens vol fer empassar una disposició anomenada “Moratòria” que té per finalitat, perquè així ens entendrem tots, intentar endarrerir l'aplicació del desenvolupament de la Llei d'ordenació del sistema financer.

I, si no, llegim què diu aquesta famosa disposició transitòria quarta:

“A fi de facilitar la consolidació de la fase actual de vertebració del sistema financer i per tal d'assegurar que l'impacte econòmic derivat de l'aplicació del coeficient d'inversions obligatòries i del dipòsit de reserves en garantia, en les condicions que han estat fixades o siguin fixades pel Govern, pugui ser assumit amb normalitat per les entitats afectades, el desenvolupament de l'article 16 de la Llei d'ordenació del sistema financer queda en suspens fins el 30 de juny de 1997.”

Bé, aquest text -que està escrit de manera que costa molt d'entendre- a nosaltres ens ha suggerit tres lectures que ara sotmetré a la paciència d'aquesta Cambra.

Primera lectura:

Es pretén dir que el 30 de juny de 1997 es podran començar a establir noves entitats bancàries o financeres.

Aquesta seria la lectura si des de la meua modesta capacitat de comprensió he entès bé el que volia dir el President de la Coalició Nacional Andorrana.

Si és així, no cal la disposició transitòria perquè amb els terminis que fixa la pròpia Llei d'ordenació del sistema financer i el necessari rigor i seriositat en l'elaboració de les lleis i subsegüents reglaments que les desenvolupin -que compartim tots els grups d'aquesta Cambra- doncs, ja ens situem com a mínim en aquella data.

Per tant, haurem de buscar una segona lectura.

Segona lectura:

La disposició transitòria quarta el que vol dir és que a partir d'aquell moment, de l'any 1997, el Consell General podrà començar a elaborar la legislació necessària i a fer córrer els terminis abans esmentats, amb la qual cosa es situaria l'obertura real cap a l'any 2000 o 2005.

Tercera lectura:

Probablement la més acostada a la voluntat dels que l'han pactada, convinguda o acceptada: l'any 1997 l'ABA tornarà a l'edifici administratiu i, comptat i debatut, aconseguirà pactar, convenir o fer acceptar una nova pròrroga.

Sigui quina sigui la lectura, la impressió que se'n pot derivar és que estem introduint a la llei, com a moneda de canvi d'alguna cosa, qüestions que no corresponien, i el sol fet que es pugui tenir aquesta impressió -ja no cal dir-ho si a més a més de la impressió això fos veritat- posaria en entredit la credibilitat de l'Estat andorrà i de les seves institucions; la seva sobirania.

Si realment volem que l'obertura sigui efectiva a finals de l'any 1997 no cal cap disposició transitòria ni cap afegit impropï a la llei de reserves de garantia, només cal que ens limitem a donar compliment a allò que ja preveu la Llei vigent, i que tots diem en els nostres discursos que volem fer.

Això no és enganyar ningú, això està aprovat pel Consell General i publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra; per tant, no dóna lloc a interpretacions.

El que sí que suposa un engany és negar als andorrans, que en adoptar la Constitució van creure que l'article 28 establia realment la llibertat d'empresa, el dret a poder constituir empreses en el sector bancari.

No s'ha de confondre, però, que el fet de no acceptar una moratòria signifiqui una voluntat d'obertura indiscriminada que faci d'Andorra una plaça financera sense cap solvència ni credibilitat i, alhora, punt de mira del diner provinent del narcotràfic i del terrorisme.

Pensem, doncs, que es tracta d'una disposició que no solament és políticament inadmissible pel que suposa d'abdicació dels poders públics defensors de l'interès

general, davant l'interès particular, sinó que és també una disposició inconstitucional.

Quan nosaltres parlem d'obertura bancària -i em sembla que gairebé tothom en aquesta Cambra en parla en els mateixos termes- estem parlant d'una obertura controlada i limitada, una obertura que doni dret als andorrans que ho desitgin a invertir en un sector que avui els és negat.

Una obertura regulada per una legislació estricta i seriosa on es puguin fixar aquells paràmetres que convinguin a l'Estat andorrà pel que fa al capital social mínim, fons propis, tipus d'estructura tècnica i administrativa, condicions quant a locals i instal·lacions, obligació de contractar personal del país, etc. És a dir, Sr. Cerqueda, tot allò que ja ens obliga a fer la Llei d'ordenació del sistema financer.

És en l'elaboració d'aquestes lleis on caldrà mantenir converses amb les entitats ja establertes a Andorra, en aspectes tècnics que poden condicionar el tipus i la quantitat d'entitats que s'establiran de nou. Però mantenir aquestes converses no s'ha de confondre amb negociar les grans decisions de l'Estat fora de les institucions que són a qui els correspon prendre-les.

La situació exposada ens porta a abstenir-nos en la votació d'avui. Una abstenció que és el reflex de la nostra voluntat que s'aprovi una llei de reserves de garantia que només reguli això i, alhora, que quedi clara la nostra total oposició a la perllongació del tancament del sector bancari. Fixar aquest extrem en aquesta llei situa Andorra al precipici de negociar amb un sector privat una qüestió d'interès nacional.

Finalment, de prosperar -com tot indica que així serà- el vot de globalitat a la Proposició de llei que avui debatem, Nova Democràcia presentarà, entre altres, una esmena de supressió de la disposició transitòria quarta per considerar-la contrària a la Constitució que és el reflex de la voluntat nacional.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Sangrà, pel Grup Lliberal.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, jo començaré pel final anunciant la intenció de vot del Grup Lliberal, que és admetre a tràmit la Proposició de llei i al mateix temps voldria anunciar -com ja suposo que és sabut, i a més tal com es pot deduir de l'informe presentat pel Govern- la presentació de tot

un seguit d'esmenes que pretenem fer prosperar al si de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost i que pensem que contribuiran a millorar el text legal que avui estem debatent en la seva globalitat.

En qualsevol cas, el Grup Lliberal entén que és bo recordar a l'inici de la nostra intervenció -sobretot després d'alguna de les intervencions que hem escoltat avui en aquesta Cambra- la voluntat de diàleg que va expressar el Sr. Cap de Govern en el seu discurs-programa. Una voluntat que s'ha respectat en el cas concret d'aquesta llei, tant a nivell de grups parlamentaris com de sectors implicats.

Allò era una voluntat expressada públicament que s'ha posat en pràctica immediatament i que pensem mantenir de cara al futur.

Continuarem avançant per la via del diàleg convençuts que, en el cas d'aquesta llei, les diferències entre els diferents partits -tot i que tots ens esforcem en demostrar el contrari- no són irreconciliables i que al final acabarà primant l'interès nacional per sobre les postures partidistes i/o electoralistes.

Bé, tornant una mica al contingut concret de la llei, els objectius que ens plantegem aconseguir amb la presentació de les esmenes que farem són els següents:

Primer.

Aconseguir una llei aplicable immediatament que permeti la contribució del sector financer als ingressos de l'Estat.

Segon.

Facilitar l'aplicació d'aquesta llei al sector financer i aconseguir, per tant, un redactat tècnic que afavoreixi el manteniment de l'alt grau de solvència i prestigi de què gaudeixen les entitats bancàries andorranes a l'exterior.

Tercer.

Escometre l'obertura del sector financer de manera responsable i seriosa, assegurant que aquesta es produeixi en el moment en què disposem del desplegament legal imprescindible per assegurar la viabilitat del sector financer i la seva contribució al desenvolupament del país. Un cop disposem d'aquest marc legal s'haurà de procedir a l'obertura real en compliment del mandat constitucional.

Em sembla que això queda molt lluny dels pre-jutjaments apriorístics que ha fet el portaveu de l'AND en el sentit d'un to apocalíptic i a vegades una mica nostàlgic. Com també queda lluny de l'última intervenció, la de Nova Democràcia.

Amb això, em sembla que la nostra postura és clara, la postura del Govern és clara, així com també ho és la dels grups que li donen suport.

Quart.

Aquest últim objectiu que volem aconseguir -no pas amb les esmenes sinó amb el que algú desqualifica de procés de negociació que s'està portant amb les parts implicades- és superar la situació actual de bloqueig que es concreta en els recursos presentats per l'Associació de Bancs d'Andorra contra el Decret de finançament privilegiat de l'habitatge i el Decret d'emissió de deute públic.

El que pretenem aconseguir és una solució global i en aquest sentit treballem i en aquest sentit treballarem. No s'ha acabat el treball en aquest debat; a mi em sembla que el veritable treball comença a partir d'ara, sobretot atès que aquesta llei amb tota seguretat continuarà el seu tràmit legislatiu.

I, com aconseguirem aquesta solució global satisfactòria? Doncs, només ho aconseguirem si els diferents grups defugen els plantejaments partidistes i les falses polèmiques i fan o fem una prova de responsabilitat política.

Perquè, en definitiva, l'èxit que suposaria l'entrada en vigor de la Proposició de llei que avui estem discutint, millorada, és clar, amb les aportacions que fem els diferents grups parlamentaris, i la superació sobretot de l'actual situació de bloqueig en temes tant sensibles com el de l'accés al primer habitatge, hauria de ser i serà un èxit conjunt de totes les forces polítiques.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Els ciutadans que ens escolten tinc la impressió que hauran captat -per les intervencions de tots vostès- que sobre un tema de cabdal importància com és l'ordenament del sector financer, la unanimitat que es va donar quan es va votar la Llei l'any 1993, i que d'alguna manera subsisteix en aquesta Cambra amb la continuació d'aquest treball -com ha dit fa un moment el Sr. Sangrà- que tot just ara comença.

Subsisteix aquesta unanimitat sobre la finalitat última del treball del Govern i sobretot del treball del Parlament en exercici de la sobirania recuperada totalment amb la Constitució. Aquest és un convenciment que he

procurat anar confirmant i que no m'ha costat gens de confirmar en la mesura que els escoltava a vostès, intentant ser un espectador més i, sincerament, tinc la impressió que avui amb aquesta llei, amb l'estudi d'una proposta de llei que passarà a tràmit -potser més que en altres ocasions- hi ha hagut un debat previ, amb la fixació de postures per cada un dels grups que auguren un treball en Comissió el més constructiu possible. I això és bo que sigui així perquè l'esquema del Reglament del Consell General permet aquesta primera presa de contacte dels grups parlamentaris perquè situïn la seva postura prèvia davant de l'opinió pública i davant dels altres membres del Parlament i del Govern, per tal que després dins de la Comissió -en un àmbit tancat i amb la discussió molt fructífera que sempre hi ha- es doni un treball tècnic complementari -inspirat en les perspectives polítiques de cada grup- per així perfeccionar les proposicions de llei.

Per això, el meu Govern va preferir no provocar un enfrontament presentant un altre model de llei semblant al que va presentar l'AND en el seu moment. Encara que haguéssim presentat un nou model una setmana després o quinze dies després, potser ens hauríem trobat discutint també l'admissió a tràmit d'una llei paral·lela o similar o molt semblant a la que avui discutim.

La mateixa llei presentada -que, naturalment, com hem dit en l'informe, respon a tot el que està fitxat en la Llei d'ordenació del sistema financer- permet que dins de les comissions es pugui esmenar -tal com s'ha dit aquí- si hi ha aquest consens i aquestes ganes de fomentar la cultura del pacte que tots manifestem i que tots vostès han manifestat fa un moment.

Per tant, només voldria puntualitzar alguns apunts no gaire transcendents sobre alguns adjectius o qualificatius -que naturalment s'han de donar dins d'un debat parlamentari- només per confirmar que, evidentment, la mateixa Llei d'ordenació del sistema financer contempla de fet un període d'adaptació. Que se'n digui moratòria o període d'adaptació o període de posada en funcionament de noves reglamentacions que permetin l'obertura del sistema financer andorrà no és el més important. El que és realment important és la finalitat. La finalitat és que al país es donin uns instruments de control d'un sector importantíssim pel nostre futur i també importantíssim de cara a l'opinió exterior i per la imatge exterior d'Andorra. Un sector que fins ara ha mantingut una bona imatge del país i que convé potenciar sobretot en el moment que s'obri a noves aportacions.

Noves aportacions que hauran de permetre -el que jo també crec com també tots vostès, segur- més partici-

pació dels andorrans en la inversió de capital dins d'aquestes activitats bancàries.

Dit això, es pot qualificar com es vulgui el fet de parlar amb l'Agrupació de Bancs d'Andorra, per mi no és transcendental que es digui que és una negociació o que no ho és, potser sí que no era adequada la paraula negociació, evidentment, amb ús de la diferència de sobirania que cadascú té en aquests termes, però del que sí que es tracta és d'aplicar realment la cultura del pacte que comença dins del Parlament, comença a partir de tot el que el Govern proposa discutir amb els grups parlamentaris i amb les comissions en el moment que aquestes es constitueixen per cada tema, però també pot continuar per la discussió i pel diàleg amb els sectors socials i econòmics del país.

Això no solament perquè en aquest Parlament no hi ha una majoria sòlida que doni suport al Govern -i difícilment hi serà en un futur per les raons que tots sabem- sinó que és per pur convenciment, malgrat que tinguéssim una majoria abrumadora, en un període postconstitucional sortint de l'època, de què hem sortit, de manca de sobirania popular i parlamentària, és imprescindible un període de transició en el qual s'ha d'extremar la cultura del pacte, no solament entre nosaltres, sinó també entre tots els membres del Parlament i del Govern, i també entre tots els agents socials que intervinguin, per perfeccionar aquesta Andorra que tots volem en un futur.

Per tant, jo em congratulo que avui es doni pas a la discussió en comissió d'aquesta llei i previsiblement de les altres dues que estudiaran tot seguit vostès. El Govern demanarà ser escoltat a les comissions, com és preceptiu, per així poder aportar les reflexions que es mereixi el nostre diàleg amb el sector dels bancs. Crec que és una aportació que anem compartint amb els grups polítics a mesura que es va produint, i serà una aportació interessant per saber que el resultat que se n'hagi de treure sigui operatiu. Perquè el que més ens preocupa -com ha dit el Sr. Sangrà- és que les coses que sabem tots que arribarem a assolir, els resultats que sabem que d'una manera o altra assolirem, no quedin paralitzats i no quedin bloquejats per postures que puguin dificultar una solució.

L'ideal seria que es pogués arribar aviat a una solució de tots els problemes globals, evidentment, sense deixar cap serrell penjat, naturalment, i que es pogués anunciar aviat que el país ha entrat en normalitat en aquestes qüestions i que es va endavant amb el tema del crèdit a l'habitatge amb una forma més beneficiosa encara pels que vulguin demanar crèdits, és a dir, facilitant més quantitat més percentatge de crèdit a les persones que ho necessitin, i que sigui realment un

crèdit de primer habitatge, no de segon o tercer habitatge.

Aquesta és una de les conclusions lògiques que haurà de tenir tot aquest debat, així com també l'assoliment de la màxima participació del sector bancari en l'eixugament dels dèficits previstos tant com es pugui.

Jo voldria agrair-los a vostès que preguin en consideració la llei presentada per l'AND i després també manifestar la voluntat del Govern de participar -com he dit anteriorment- en la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost tantes vegades com sigui necessari per explicar la nostra opinió i per situar clarament quines són les opcions del Grup Lliberal i dels grups que ens donen suport dins d'aquest tema.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha una nova intervenció per part dels grups parlamentaris?

No hi ha cap intervenció.

Passarem, doncs, a la votació. Sí, és sí que es pren en consideració la Proposició de llei. No, és no es pren en consideració la Proposició de llei.

Votació:

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: SI

M.I. Sr. Modest Baró Moles: SI

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: SI

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: Abstenció

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: SI

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: SI

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: SI

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: SI

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: Abstenció

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: SI

M.I. Sr. Simó Duró Coma: SI

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: Abstenció

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: SI

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: SI

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: Abstenció

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: SI

M.I. Sr. Enric Pujal Areny: SI

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: Abstenció

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Recompte: 22 Sí. 5 Abstencions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, es pren en consideració la Proposició de llei.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia:

3- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei sobre la prevenció del blanqueig de diner, o d'altres béns, procedents del tràfic de drogues i del crim organitzat.

La Proposició de llei va ser publicada en el Butlletí del Consell General núm.1/1995.

Vist l'estret lligam entre aquesta Proposició de llei i la que figura en el punt núm. 4 de l'ordre del dia:

4- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de reforma del Codi penal.

Proposaria de fer el debat conjuntament, si bé, després, en el moment de passar a la votació es procediria de forma separada.

D'acord?

No hi ha oposició.

Passarem, doncs, a la lectura de l'informe de Govern. De fet, l'informe del Govern és comú, també, a les dues proposicions de llei.

Sr. Secretari de Sindicatura, ens llegiu l'informe?

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

L'informe del Govern, que és inclús més llarg que l'anterior, diu així:

“Criteri del Govern amb relació a la Proposició de llei sobre la prevenció del blanqueig de diner, o d'altres béns, procedents del tràfic de drogues i del crim organitzat i a la Proposició de llei de reforma del Codi penal, presentades pel Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic.

Punt 1.- Observacions de caràcter general:

El Govern comparteix plenament el parer del Grup Parlamentari que ha presentat les dues proposicions de llei, respecte a la conveniència de regular per llei la prevenció del blanqueig de diner. La matèria, en ser altament delicada i sensible, aconsella, lluny de tota precipitació, una màxima prudència i acurat estudi. I és en base a aquesta premissa que el Govern emet la present opinió.

Punt 2.- Comentari a la Proposició de llei de prevenció del blanqueig de diner, o d'altres béns, procedents del tràfic de drogues i del crim organitzat:

El Govern formula les observacions i consideracions següents a l'articulat d'aquesta Proposició de llei:

Article 1.

La menció “...o d'altres béns...” és imprecisa. El concepte de “...crim organitzat...” si es vol mantenir, requereix una precisa tipificació. L'apartat segon s'ha de suprimir perquè tracta de les formes de participació al delictes i això és matèria que pertany al Codi penal (articles 15 a 17).

Article 2.

A suprimir. Es també fora de lloc i innecessari per tal com les normes, pel seu propi contingut, ja assenyalen llurs destinataris. En tot cas el mot “...eventualment...” és impropï d'una norma legal.

Article 3.

A suprimir. Ultra que parlar de “fiduciari” en una llei es pugui considerar inoportú, és evident que tal qualitat no exonera de responsabilitat. A més, la figura del fiduciari ja és contemplada en el Codi penal.

Article 4.

Apartat a) Si el que pretén aquest article és fixar les responsabilitats penals pels delictes de blanqueig comesos a l'estranger per subjectes andorrans o residents, això queda degudament tipificat en el Codi penal (articles 2-3-4 i 147) de manera més correcta.

Aquest article es pot suprimir per evitar duplicitats i confusions.

Apartat b) D'altra part, cal tenir molt present (i això també al subsegüent article 24) determinats fets i operacions que no són punibles a Andorra i, en canvi, poden ser -i són- tipificats a l'estranger com a delictes monetaris o fiscals.

Article 5.

Apartat a) Aquest article (i el subsegüent 7è) atorga a la Comissió Superior de Finances unes competències d'investigació, instrucció i judici que són pròpies i exclusives de les autoritats judicials. Són només aquests, Batlles i Tribunals, d'acord amb la Constitució, els que poden i han d'investigar i resoldre sobre si una persona ha comès, o no, un delictes.

Apartat b) L'obligació de declarar (o, pel que fa al cas, denunciar) el coneixement d'un delictes, és de caràcter general, aspecta a tots els ciutadans i ja figura imposada en el nostre ordenament (article 36 Codi del procediment penal).

Apartat c) Termes com "...sospites...", "...d'altres béns...", "...qualsevol informació complementària...", s'han d'evitar per ser excessivament imprecisos i subjectius.

Article 6.

Val tot el que s'ha dit per al precedent article 4.

Article 7.

Apartat a) Val el comentari al 5è., afegint que el mecanisme conformat per aquell i aquest no acaba de funcionar prou bé. Resulta que la Comissió Superior de Finances té unes funcions qualificadores (de què ja hem parlat) que no excusen l'entitat bancària de repetir la declaració al Ministeri Fiscal i que malgrat l'autorització obtinguda, no s'exonera de responsabilitat penal l'entitat financera si en resultés la comissió d'un delictes.

Apartat b) Reiterem el comentari respecte a la desmesurada discrecionalitat i facultat investigadora/instructora de la Comissió Superior de Finances quan es diu (apartat c) que "...podrà requerir de l'entitat financera qualsevol informació complementària..." i que aquesta "...sense necessitat que hi hagi un requeriment previ, haurà de transmetre a la Comissió qualsevol element nou...".

Article 8.

Les persones dites "...habilitades..." o "...representants habituals...", haurien de ser simplement aquelles que, en cada cas i segons les regles mercantils de la representació, acreditin tenir un poder suficient de l'entitat bancària.

Article 9.

Cal millorar-ne la redacció.

Article 10.

Apartat a) Aquest article pretén establir els criteris objectius d'actuació de les entitats bancàries però, amb la seva concepció i redacció, no ho aconsegueix. El banc difícilment podrà mai assegurar-se de la identitat, activitat i domicili dels clients, més enllà del que resulti de la documentació presentada.

Apartat b) Els poders no han de ser forçosament notariais. Diu "...Registre de Comerç..." (hauria de dir de Societats), "...o una certificació anàloga..." (lliurada per qui?). Disposa "...verificar fins a límits raonables però amb la cura apropiada a les circumstàncies..." i deixa a l'arbitri de l'empleat del banc la decisió de passar per sobre del secret bancari i denunciar el client o de córrer el risc de ser acusat de la comissió d'un delictes.

Apartat c) Els apartats d) i e) d'aquest article imposen a les entitats bancàries unes determinades obligacions de revisió, d'actualització i de terminis, amb conseqüències de cancel·lació de la relació amb el client i de declaració a la Comissió Superior de Finances que, més enllà de les sancions previstes i de qüestions tècniques i pràctiques, poden comportar conseqüències greus en les relacions banc/client, que mereixen ser reconsiderades.

Apartat d) En qualsevol cas, dits dos apartats, per tal com volen regularitzar situacions anteriors, són més propis de figurar en una disposició transitòria.

Article 11 i 12.

Valen tots els anteriors comentaris fets a l'article 10.

Article 14.

Val el que s'ha dit en l'apartat b) del comentari a l'article 7.

Article 15.

Es pot suprimir. El seu contingut és més propi d'una declaració de bons desitjos. No obstant això, l'incompliment de tals recomanacions potser constitutiu d'infracció lleu i sancionable, segons ho disposa l'article 26.

Article 16.

Es pot suprimir. És només una innecessària remissió a l'article 9 de la Llei d'ordenació del sistema financer, sense substància nova.

Article 17.

A la discrecionalitat absoluta que aquest article atorga a la Comissió Superior de Finances, es reiteren els comentaris fets anteriorment als articles 14 i 7.

Article 19.

No sembla gaire adequada la menció "...les esmentades persones seran homologades...".

Article 20.

Aquest article permet a la Comissió Superior de Finances "en casos excepcionals" (quins casos són excepcionals i qui jutja de l'excepcionalitat?) "precedit d'un acord formal" (acord adoptat per qui?) "a fer pública" (pública, per què? No serà pitjor el remei que la malaltia?) "una determinada sanció" (quina?).

Article 22.

Obvi i per imperatiu legal. Es pot suprimir l'article.

Article 23.

Es pot suprimir. Per la mateixa obvietat.

Article 24.

S'ha de suprimir d'aquesta llei en ser matèria extremadament sensible, perquè permetlliurar informació protegida pel secret bancari. Sobre aquest tema, dues observacions:

a) Es tracta d'informació que, sense excepció, només ha de poder circular quan la part peticionària i la receptora siguin l'autoritat judicial. Cap altre servei administratiu estranger té prou independència per escapar del control del poder executiu del seu país, ni pot donar suficients garanties en tal sentit (vide delictes monetaris i fiscals).

b) El lloc específic per a aquesta regulació fóra, en tot cas, el Codi de procediment penal. Altra solució és deixar tal matèria per a eventuais convenis internacionals.

Article 25.

És confús. Evidentment que les conductes que constitueixin delictes es castigaran com a tals. I és així, perquè ho diu el Codi penal, no perquè ho digui la present llei. Ultra que l'expressió "...sense perjudici..." permet suposar que es castigaran simultàniament com a delictes i com a infracció administrativa, possibilitat que després queda contradita en els subsegüents articles 26 i 27.

Article 26.

Aquest article tracta de tipificar les infraccions administratives, però no els delictes que són matèria exclusiva del Codi penal. Algunes conductes (ex. l'omissió del

deure de declarar) queda tipificada alhora com a delictes i infracció administrativa. Cal revisar-ne la redacció i coordinar-la amb el Codi penal.

Article 27.

S'ha d'estimar excessiva la discrecionalitat que aquest precepte atorga a l'Administració per imposar sancions i graduar les multes. D'altra part, caldria analitzar les conseqüències, de distints ordres i amb efectes envers tercers, que podria comportar imposar a un banc la sanció de "...cancel·lació de l'autorització d'operar en l'àmbit financer...". Una pena accessòria de caràcter semblant ja és prevista en el Codi penal (article 37).

Article 28.

Aquest hauria de ser objecte de nova reflexió. De la seva redacció, se'n desprèn que, malgrat una sentència penal condemnatòria (per haver comès el subjecte un delictes), l'Administració no sancionarà les infraccions administratives comeses. Contràriament i curiosa, quan la sentència penal sigui absolutòria (ergo, el subjecte no ha comès cap delictes), aleshores l'Administració sí que el sancionarà.

Disposició addicional segona.- Aquesta disposició, per tal com tipifica un supòsit d'exempció de responsabilitat penal (més enllà de la responsabilitat administrativa), com és la vulneració del secret bancari, és pròpia del Codi penal (veure el que, a tal efecte, ja preveu l'article 19 en els seus apartats 3 i 5).

Punt 3.- Comentari a la Proposició de llei de reforma del Codi penal:

El text d'aquesta Proposició de llei introdueix figures penals indeterminades, tals com el blanqueig "...d'altres béns...", "...qualsevol manifestació del crim organitzat...", "...tracta de blanques..." i conceptes ambigus com la comissió d'un delictes "...a través d'entitats financeres...", que són contraris a la tècnica penal.

El Govern entén que la promulgació d'una llei relativa a la prevenció del blanqueig de diners no té per què comportar la necessitat de modificar el Codi penal, sobretot quan la matèria ja es troba ben regulada.

Dit sigui sense descartar que, oportunament, en ocasió d'una revisió de més ampli abast del Codi penal, actualment i després de la Constitució fins i tot convenient, es pugui reveure l'oportunitat d'esmenar algun dels articles relatius al blanqueig.

Punt 4.- Conclusions:

a) Amb relació a la Proposició de llei sobre la prevenció del blanqueig de diner, o d'altres béns, procedents del tràfic de drogues i del crim organitzat, el Govern considera que, a més de les observacions exposades anteriorment, cal modificar-li l'intitulat i que, en fer-hi

l'aportació d'esmenes, s'aprofités per regular també la protecció del secret bancari. L'ocasió és idònia i la matèria molt pròpia de figurar en una mateixa llei.

b) Quant a la Proposició de llei de reforma del Codi penal, el Govern entén que haurà de ser objecte de les pertinents i necessàries esmenes que permetin corregir les actuals deficiències.

En aquest sentit, el Govern considera que s'ha de preparar un estudi aprofundit del Codi penal i redactar un projecte o proposició de llei per a una reforma que tingui més abast, vista la Constitució i l'experiència haguda pels professionals de la Justícia durant els prop de cinc anys transcorreguts des de la seva promulgació el juliol de l'any 1990.

Aquest és el parer del Govern que se sotmet a la consideració del Consell General."

El M.I. Sr. Síndic General:

Moltes Gràcies. Sr. Secretari de Sindicatura.

Sr. Cap de Govern, vol afegir alguna cosa més a l'informe?

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Després de les intervencions dels senyors Consellers, si em permet.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Gilbert Saboya: per l'Agrupament Nacional Democràtic.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, la intervenció serà curta perquè hem volgut tractar aquesta Proposició de llei sobre la prevenció del blanqueig de diner provinent del narcotràfic en la intervenció anterior, vist que aquesta Proposició de llei s'emmarca en el procés de desenvolupament del sistema financer, tal com ho indica l'article 23 d'aquesta Llei.

Sí que volíem aprofitar aquesta intervenció per dir que en recents declaracions realitzades per personalitats del món financer a la premsa sobre la necessitat de superar els estigmes negatius de l'apellació de paradís fiscal, creiem que en aquest sentit es fa necessari el desplegament normatiu de la matèria que ara tractem per poder donar un pas més cap a la consecució d'un

sistema financer sòlid, sobretot amb vista a la seva propera obertura.

Només tornaré a agafar un dels paràgrafs de l'exposició de motius on s'aprecien les dues idees bàsiques en que es fonamenta aquesta llei:

"La primera, i òbviament essencial, és la confirmació d'una decidida participació, des de la perspectiva financera, en la lluita contra el blanqueig de diner procedent del narcotràfic i del crim organitzat. La segona és la de ser ben conscients de la importància del principi bancari de no ingerència en els afers del client i, sobretot, del manteniment del secret professional. Es tracta de preservar l'equilibri entre una obligació col·lectiva davant d'un problema gravíssim que interpella tota la societat, i una prerrogativa i un deure individuals que només poden ser alterats excepcionalment i per raons molt consistents."

És tot, mercès.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Mixt: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies.

Bé, de la mateixa manera que s'acaba de pronunciar el Sr. Saboya, nosaltres també havíem pensat la nostra intervenció d'una manera global. Entenem que aquestes proposicions de llei vénen a desenvolupar la Llei d'ordenació del sistema financer andorrà. En aquest sentit, tan sols remarcar i recordar -com ja havíem dit en l'anterior intervenció- que ens trobem en un moment especialment delicat en què podem optar per camins diferents. Nosaltres entenem -i crec que el que s'ha manifestat aquí aquesta tarda és el parer dels diferents grups parlamentaris- que el camí que hem d'agafar és el camí de la serietat, el camí del rigor i, en aquest sentit, la llei de prevenció del blanqueig de diner és un pas més en aquesta mateixa direcció.

No entrarem en l'anàlisi concreta de l'informe del Govern ni de la mateixa llei, ja tindrem ocasió de fer-ho en el si de la Comissió. Recordar que votarem a favor, i únicament destacar que per part del nostre Grup potser les esmenes aniran també -com també hi ha fet referència el Sr. Saboya- fins i tot al canvi del nom de la llei, en el sentit de destacar potser més l'aspecte del secret bancari.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana, passo la paraula al Sr. Modest Baró.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

La Proposició de llei sobre la prevenció del blanqueig del diner, o d'altres béns, procedents del tràfic de drogues i del crim organitzat, presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic, vol desenvolupar part de l'article 23 de la Llei d'ordenació del sistema financer.

L'Agrupament Canillo-Massana comparteix el principi dels objectius que la Proposició de llei es fixa. Per això, donarà el seu vot favorable perquè pugui ser presa en consideració.

No obstant, en el període d'esmenes, presentarem les que estimem convenients, encaminades a la millora del text i a introduir-hi un nou concepte: el del secret bancari. Si bé sobre aquest extrem no existeix una clara normativa legal, sí que cal remarcar que la seva vulneració, d'acord amb el vigent Codi penal, està ja ara castigada.

El blanqueig del diner, així com el secret bancari, malgrat no estar legisllats específicament, són extrems que sempre s'han complert amb absolut rigor per part de les entitats bancàries del país, extrem pel qual pensem que tots ens hem de felicitar. Creiem que cal legislar sobre els mateixos extrems de cara a l'exterior.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Antoni Cerqueda, per Coalició Nacional Andorrana.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Coalició Nacional Andorrana ja va manifestar en el seu moment la conveniència d'explicitar, mitjançant un text legal, la voluntat d'actuar contra les operacions de blanqueig de diner procedent d'origen criminal, donant així força de llei a les actuacions sectorials que en aquesta matèria ja s'havien adoptat, sobretot per part de les entitats bancàries andorranes que van subscriure l'any 90 un codi deontològic orientat a aquesta finalitat.

La Proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic dona resposta, en línies generals, a la nostra preocupació i, per tant, el nostre vot serà favorable a l'admissió a tràmit parlamentari d'aquesta Proposició de llei.

Llegit l'informe del Govern amb relació a aquesta Proposició de llei, Coalició Nacional Andorrana comparteix plenament les observacions i consideracions fetes a l'articulat de l'esmentada llei.

Dos aspectes ens mereixen especial consideració: les duplicitats en matèries ja contemplades en el Codi penal i l'èmfasi que el Govern proposa sobre la protecció del secret bancari.

Coalició Nacional Andorrana aposta per la supressió de tots els articles que ja són objecte de regulació en el Codi penal. Això evitarà duplicitats i confusions, tot i situant les coses al seu lloc. L'article 145 del Codi penal tipifica de manera clara el delictes de blanqueig de diner tant pel que fa referència a l'origen com al seu destí, quan aquest procedeix de tràfic de drogues, i/o crim organitzat. Els articles 146 i 147 completen la tipificació del delictes de blanqueig de diner sancionant no solament l'usuari conscient sinó també la negligència professional, així com la punibilitat del fets estiguin o no comesos a Andorra sempre que el delictes estigui considerat com a tal en el Principat d'Andorra.

Quant a l'èmfasi sobre la protecció del secret bancari i la seva regulació, entenem que efectivament el marc d'aquesta llei és el lloc idoni per establir una normativa que clarifiqui la protecció del secret bancari. Especialment important ens sembla la proposta que el Govern fa per deixar clar i sense excepcions que la informació bancària només podrà circular quan la part peticionària i la receptora sigui l'autoritat judicial, ja que cap altre servei administratiu estranger té prou independència per escapar del control del poder executiu del seu país.

Finalment, Coalició Nacional Andorrana comparteix també la inquietud del Govern pel que fa referència a les competències que aquesta Proposició de llei atorga a la Comissió Superior de Finances. Especialment delicada ens sembla la redacció dels articles cinquè i setè d'aquesta Proposició de llei que atorguen a la Comissió Superior de Finances competències d'investigació, instrucció i judici que són pròpies i exclusives de les autoritats judicials.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Jaume Bartumeu, per Nova Democràcia.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

En la sessió del Consell General del dia 30 de juny de l'any passat, quan vam discutir el Projecte de llei de regulació del coeficient d'inversions d'obligat compliment per part de les entitats bancàries, dèiem ja que ningú podia veure amb estranyesa que el nostre Grup Parlamentari donés suport a projectes de llei com aquell, ni en aquest cas, com aquesta Proposició de llei, en la mesura que el nostre programa polític ho recollia ja en el moment que ens vam presentar davant dels ciutadans en la campanya electoral que ens va portar aquí, en aquesta sala.

De totes maneres, aquest és un tema que recull -pel que es veu- l'assentiment de tothom. Aquest tema, no solament ens hauria de fer anar més enllà de la satisfacció que en aquell moment ja vam manifestar, que no era total, per veure que avui ens acostem a un conjunt de mesures més globals i que no fem res més que anar desenvolupant -amb uns certs entrebancs, com hem vist en el debat anterior- la Llei adoptada l'any 1993, per donar consolidació al sector financer.

Per tant, nosaltres votarem favorablement la presa en consideració d'aquest text, tot i que com ja han dit d'altres interventors i com ho diu també l'informe de Govern, hi ha diferents disposicions que mereixen ser esmenades i modificades -estic parlant de la Proposició de llei de blanqueig de diner.

Pel que fa a la proposta de modificació del Codi penal, tenim dues coses a dir:

Primera.

Compartim part del que diu l'informe del Govern.

Segona.

Crec que en aquesta Cambra també hauríem de reflexionar que si exercim iniciativa legislativa en una matèria que fins ara ens havia estat -vull dir abans de la Constitució- vetada pel fet que formava part del domini exclusiu dels Coprínceps, doncs, és prudent només fer-ho en matèries que efectivament -com ja s'ha dit aquí- ja estan regulades en el Codi penal.

El Codi penal actual mereix una neteja molt més aprofundida -i, en d'altres debats aquí en aquesta Cambra, d'altres companys n'han parlat.

Jo penso que tot i que votarem favorablement la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei, crec que hauríem de reflexionar si és tan indispensable com la llei del blanqueig, que aquesta sí que és realment indefugible d'adoptar en breu termini.

En tot cas, nosaltres -com he dit- tornant a la Proposició de llei del blanqueig de diner, insistirem que la consolidació del sector financer andorrà passa per la seguretat i confiança que doni la legislació tant a les entitats

que ja estan instal·lades com a les que es puguin constituir i instal·lar.

Seguretat i confiança que ha d'ésser també clarament percebuda per tots aquells que pensin en Andorra i en les seves entitats financeres per depositar els seus diners, per invertir o per treballar des d'Andorra.

I per això, convindrà recercar i trobar una bona síntesi entre la voluntat unànime de lluitar contra el crim organitzat i el manteniment del secret bancari.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Estanislau Sangrà, pel Grup Lliberal.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Sí, la postura del Grup Lliberal serà la d'admetre a tràmit la Proposició de llei sobre la prevenció del blanqueig de diner, o d'altres béns, procedents del tràfic de drogues i del crim organitzat. En aquest cas, com es desprèn una mica de l'informe del Govern presentarem tot un seguit d'esmenes que a més de contribuir a millorar el text presentat, doncs, comportaran una important modificació del seu contingut quant a temes afegits en aquest.

Com ja s'ha dit en l'informe del Govern, la seva voluntat i, per tant, la nostra és la d'introduir en la present llei la regulació del secret bancari. El Grup Lliberal entén que aquest és un pas fonamental per adaptar el text legal que avui estem debatent a la realitat del nostre país.

La prevenció del blanqueig de diner és i ha de ser una prioritat per a tot govern; és bo, doncs, que és legisli sobre aquesta matèria per evitar si més no l'aparició de problemes futurs ja que sortosament avui aquest no és un problema a Andorra.

En canvi, la introducció de la regulació del secret bancari en aquest text legal creiem que és molt bona pel país.

No entrarem en el contingut de les esmenes que pensem entrar a tràmit perquè d'alguna manera ja es deriven de l'informe del Govern.

Pel que fa referència a la reforma del Codi penal, tot i que votarem a favor, també compartim amb el Grup Nova Democràcia la voluntat de procedir - per una vegada i sense que serveixi de precedent- a una reforma més àmplia d'aquest Codi penal i no només respecte als aspectes que toquen el tema en aquest cas, del secret bancari i del blanqueig de diner.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Molt breument, només volia apuntar que estic d'acord que Andorra de cap manera pot ser un paradís fiscal ni ho serà, però és que voldria dir que no ho és, un paradís fiscal; el que passa és que hem d'aconseguir tots plegats treure'ns aquest estigma que en algun lloc ens posen i, per això, hem de dir-ho ben clar i hem de fer el necessari amb la nostra legislació perquè així sigui.

No és un paradís fiscal perquè no n'hi ha de paradisos -a part que això de viure en un paradís devia ser particularment avorrit. El que passa és que entre un paradís i un infern hi ha tot un marge de possibilitats i un paradís envoltat de llocs d'un caire més pròxim a l'infern podria ser realment provocador en alguns aspectes; per tant, hem de fer tot el possible perquè, no sent un paradís, tampoc esdevinguem un infern en cap tema, entre ells, el tema de prevenció i de lluita contra el blanqueig de diner.

Amb això les autoritats anteriors competents en aquell moment, abans de la Constitució, ja van avançar-se a la legislació dels països veïns amb un Codi penal que almenys en aquest tema és avançat, si bé en altres aspectes no ho és i coincideixo plenament amb el meu company Sr. Jaume Bartumeu, company de feina, advocat quan ho era, o quan exercia -en el sentit que el Codi penal requereix un rentat de cara més important en d'altres temes que no en aquest que ara ens ocupa.

El meu criteri personal en aquest cas és que no seria necessari incidir en la manera de com el Codi penal tracta la qüestió del blanqueig de diner, però tot es pot millorar. Segons el nostre parer, valdria la pena -com hem dit en l'informe- que s'aprofités l'ocasió per fer una reforma més aprofundida del Codi penal en tots aquells aspectes en els quals no és tan avançat com crec que la societat andorrana mereix.

Ara bé, a nosaltres ens agradaria que la llei sobre prevenció del blanqueig de diner es digués llei de protecció del secret bancari i de prevenció del blanqueig de diner o valors, amb un títol menys gran, menys llarg però que fos igualment definitiu, perquè el títol que porta la proposta, d'alguna manera, criminalitza el país, i això creiem que no és just perquè no és així i no cal que sigui així.

El contingut de la Proposició de llei sí que té alguns elements que mereixen una reforma. Per això, l'informe del Govern ha estat bastant més llarg i bastant més detallat i el treball en comissions consistirà en la possible unanimitat que veig que hi pot haver per millorar aquesta llei en tots els aspectes perquè no sembli que a Andorra es dona un prèvia culpa de res, perquè no la tenim i, per tant, els altres països són els que encara tenen més feina que Andorra a fer en aquest tema.

Naturalment, la Llei d'ordenació del sistema financer preveia i demanava les dues lleis. Primerament, la llei de prevenció del blanqueig de diner i també altres mesures que poguessin incidir en altres àmbits legislatius, és a dir, la reforma del Codi penal. Naturalment, si és que la comissió creu que s'ha d'anar endavant, aquestes dues lleis presentades per l'AND permeten anar més endavant en aquest tema i, en el treball en comissió, perfeccionar-les de manera que siguin exemplars pels països del nostre entorn. Espero que així podrà ser una vegada que estiguin acabades.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna intervenció més?

No hi ha cap intervenció.

Vistes les intervencions, proposaria l'acceptació per assentiment de la Cambra de les dues proposicions de llei.

Doncs, s'aproven per assentiment les dues proposicions.

Se suspèn la sessió durant deu minuts, abans de passar a l'últim punt de l'ordre del dia.

(Són les 17h45).

(Es reprèn la sessió a les 18h15).

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia:

5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost general per a 1995.

Passo la paraula al Sr. Ponent nomenat per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, Sr. Enric Casadevall.

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

Gràcies, Sr. Síndic.

Vist que la sessió s'acaba de reiniciar i que prometo que la meua intervenció serà curta confio poder acabar la ponència amb poques cadires buides, ja que en les ponències plenes de xifres, les anades i vingudes són freqüents.

Per segona vegada em correspon presentar, en aquesta sala, la ponència del Projecte de pressupost, si bé en aquesta ocasió es tracta d'un Projecte de pressupost en condicions força especials.

El Projecte de pressupost per a l'any 1995 ha merescut un total de 171 esmenes, si bé cal dir que a part de 6 esmenes, 5 de les quals són a la memòria explicativa, les 165 restants són la suma de les mateixes 55 esmenes presentades per tres grups parlamentaris.

En un primer temps, la Comissió va procedir a aprovar els següents criteris:

Primer: No admetre a tràmit les esmenes quan es refereixen a la memòria explicativa, atès que no formen part del Projecte de pressupost, sinó que només es tracta d'un document que s'acompanya amb el Projecte de pressupost de 1995.

Segon: En el Projecte de pressupost d'inversió s'han aprovat esmenes a nivell de subprograma, per tal de concretar més les partides esmenades. No obstant, s'entén que l'aprovació per part del Consell General es fa a nivell de programes tal com ho determina l'article 16.4 de la Llei general de les finances públiques.

Durant el debat en el si de la Comissió, i després de les pertinents consultes al Govern, es van retirar 7 esmenes per part dels grups parlamentaris que les havien presentat, 8 altres van ser transaccionades, durant els debats de la Comissió, 5 no es van aprovar, i les 31 esmenes restants es van aprovar per majoria. Com ja dèiem al principi, les 5 esmenes presentades a la memòria explicativa, la Comissió no les va admetre a tràmit.

Del resultat d'aquestes esmenes les despeses de funcionament han quedat reduïdes en 564 milions de pessetes, i les despeses d'inversió en 306 milions de pessetes.

En conclusió, el Projecte de pressupost per a l'any 1995 ha quedat reduït en 870 milions de pessetes. El que comporta que el dèficit pressupostari disminueix d'un 20%, passant d'un dèficit previst de 4.873 milions a un import final de 4.003 milions de pessetes.

La Comissió va acordar fer dues observacions o recomanacions al Govern:

Primer: La Comissió ha observat que en els darrers exercicis pressupostaris han augmentat de forma considerable les despeses corresponents als assessoraments dels diferents ministeris. La Comissió encomana al Govern que optimitzi la utilització dels recursos humans de què disposa, suprimint al mateix temps els assessoraments externs que no siguin estrictament indispensables.

Segon: Igualment, i pel que fa a les subvencions atorgades a les entitats esportives, la Comissió es reafirma en les observacions fetes en informes corresponents a pressupostos d'exercicis anteriors i demana que es defineixin els criteris a partir dels quals s'han d'atorgar aquestes subvencions.

Així mateix, es demana que es doni compliment al que s'estableix en l'article 44 de la Llei general de les finances públiques i que, per tant, es procedeixi a la realització d'un control de caràcter financer mitjançant procediments d'auditoria de les entitats públiques o privades que gaudeixin de subvencions de l'Administració central.

Abans d'acabar la ponència i aprofitant que tinc la paraula, voldria dir, contestant a la intervenció del portaveu d'un grup parlamentari, que en el seu parlament durant la sessió de globalitat del mes de desembre passat afirmava que el Projecte de pressupost per a l'any 1995 era orfe.

Doncs bé, aquest Projecte de pressupost té uns pares naturals, el Grup Parlamentari AND que donava suport al Govern, que va presentar el Projecte que avui aprovarem, i uns pares adoptius, els tres grups parlamentaris que donen suport a l'actual Govern que el durà a execució.

Segurament tots els projectes de pressupost voldrien una filiació com aquesta.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Respecte al text que ha arribat al Consell General s'ha de constatar que als articles, partides, capítols, conceptes o programes que no van rebre cap esmena en un primer temps, s'han afegit ara als articles, partides, capítols, conceptes o programes que, si bé en van merèixer d'esmenes a l'inici, han estat modificats o mantinguts idèntics en el si de la Comissió, ja sigui per majoria o per unanimitat, i pels quals no s'ha presentat ni vot particular ni reserva d'esmena.

Proposo, doncs, de procedir al debat en base a la totalitat dels articles, partides, capítols, conceptes o

programes del conjunt del pressupost així com els projectes de pressupost de les entitats parapúbliques.

D'acord?

No hi ha oposició.

Passo la paraula al Govern, si es que hi ha una intervenció.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

No hi ha intervenció, Sr. Síndic.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Mixt? No hi ha intervenció. Agrupament Canillo-Massana? No hi ha intervenció. Coalició Nacional Andorrana? Sr. Antoni Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Després de la votació favorable a la globalitat sobre el Projecte de pressupost de 1995, diferents grups parlamentaris han presentat diverses esmenes, la major part de les quals anaven dirigides a reduir la despesa pública, fonamentalment la de funcionament, però també la d'inversió.

Aquestes esmenes van permetre que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost treballés per aconseguir una proposta consensuada amb el suport parlamentari més ampli possible. Volem felicitar els components de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost per l'esperit constructiu que ha presidit totes i cadascuna de les reunions de la Comissió. El resultat ha estat l'informe que ens ha llegit el ponent i que Coalició Nacional Andorrana subscriu en la seva totalitat i que representa una reducció de la despesa de més de 800 milions de pessetes.

Coalició Nacional Andorrana insta el Govern a anar encara més enllà en allò que fa referència a la contenció de la despesa pública, i tant de bo a l'analitzar la liquidació de comptes de l'exercici 95 puguem constatar que la reducció de la despesa ha estat superior a la proposada per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Hem d'insistir, Sr. Cap de Govern, en la necessitat d'assolir ràpidament noves fonts d'ingressos per vies no impositives que assegurin l'assoliment de l'equilibri pressupostari, tantes vegades reclamat per la Coalició Nacional Andorrana. Sabem que el Govern està treba-

llant en aquesta direcció i esperem que molt aviat es produeixin els primers resultats.

Amb aquesta esperança Coalició Nacional Andorrana dóna el seu vot favorable per a l'aprovació del pressupost general per a 1995.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Bé, de fet hi havia la paraula demanada pel Sr. Enric Casadevall, hi ha hagut un petit lapsus, si no li fa res, Sr. Cerqueda, passaré la paraula al Sr. Casadevall, per l'Agrupament Canillo-Massana.

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Com a continuació del debat de totalitat del Projecte de llei del pressupost per a 1995, que va tenir lloc en aquesta Cambra el passat dia 29 de desembre 1994, en nom del Grup Parlamentari Agrupament Canillo-Massana, m'és grat adreçar-me a aquest Consell General per manifestar el nostre parer amb motiu del debat que avui ens ocupa.

Les esmenes aprovades han permès reduir el dèficit pressupostari de 4.873 milions a 4.003 milions de pessetes, o sigui de l'ordre d'un 20%. Malgrat tot, hem de dir que aquest no era el nostre objectiu. Les esmenes presentades per l'Agrupament Canillo-Massana anaven més lluny, i permetien reduir prop d'un 30% el dèficit pressupostari. Tal com ja hem manifestat en reiterades ocasions en el si d'aquesta Assemblea, el nostre objectiu és el d'assolir un equilibri pressupostari amb la major brevetat possible.

El Sr. Cap de Govern, en el discurs-programa del debat d'investidura, va anunciar el desenvolupament d'un paquet legislatiu que esperem que serà part del remei que permeti anar disminuint progressivament aquest dèficit i assolir l'equilibri pressupostari, tan anunciat i anhelat per tots. Fent referència a aquest punt, aportarem per recordar que algunes d'aquestes lleis ja estan en tràmit: Projecte de llei de marques, Proposició de llei de residències sense treball i Proposició de llei de regulació del dipòsit de reserves de garantia a mantenir per les entitats enquadrades en el sistema financer, de què aquesta Cambra acaba de votar la presa en consideració. També ens consta que el Govern ja treballa en els Projectes de llei de la lletra de canvi, de la taxa judicial i la de transaccions patrimonials entre vius.

En l'anteriorment citat debat de totalitat del Projecte de llei del pressupost del 29 de desembre del 1994, fèiem,

una vegada més, referència a la necessitat de reduir les despeses de funcionament de l'Administració i optimitzar els recursos existents. La despesa pública, pel que fa referència a serveis, cal estructurar-la en el sentit que tot usuari ha de satisfer el servei de què fa ús.

Avui, el nostre parer no ha pas canviat, i ens permetem insistir, una vegada més, i en el si d'aquesta Cambra, perquè el Govern prengui immediatament totes aquelles disposicions que estimi escaients, encaminades a assolir els objectius citats.

D'acord amb els arguments abans enunciats i amb la finalitat de no paralitzar el normal funcionament de l'Administració, especialment pel que fa referència a la inversió a realitzar al país, i donada l'actual situació política, a poc temps de l'elecció del nou equip de Govern, i amb un afany de col·laboració, responem amb el nostre vot positiu a aquest Projecte de llei de pressupost.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia, Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Sí, gràcies Sr. Síndic.

Molt breument només dir que al nostre entendre tot el que hauríem de dir sobre aquest pressupost ja va quedar clar el dia 29 de desembre de 1994 en el debat a la globalitat, moment en què va ser aprovat el pressupost i això convé potser deixar-ho clar, inclús de cara a l'opinió pública, perquè s'ha creat una mica una expectativa per saber si avui prosperaria o no el pressupost. El pressupost ja va prosperar el dia 29 de desembre de 1994; avui només s'aproven les modificacions en base a la discussió d'esmenes i posterior votació a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Només remarcar que certament a través d'aquestes esmenes hi ha hagut una disminució pel que fa al dèficit. Sota el nostre punt de vista tota disminució és benvinguda però no és significativa i insistim en el que ja hem dit d'altres vegades: serà en el proper pressupost de 1996, que en el mes de setembre o octubre d'enguany ens presentarà l'actual Govern, on es veurà si realment hi ha una veritable voluntat d'arribar cap a l'equilibri pressupostari. Nosaltres creiem que hauria de ser per una via d'increment d'ingressos, però en tot cas sigui per la via que sigui hauríem de començar a anar de manera ferma cap aquest equilibri. En tot cas,

nosaltres des de la Comissió continuarem treballant en aquest sentit.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal? No hi ha intervenció. Per l'Agrupament Nacional Democràtic? Sr. Ribes.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Com que tothom ha sigut breu jo també ho seré.

Ens felicitem que avui el Consell General aprovi el pressupost que havia presentat el Govern a què l'Agrupament Nacional Democràtic donava suport, amb finalment unes esmenes -que malgrat les intervencions i manifestacions anteriors- no en desvirtuen ni en modifiquen substancialment el contingut, exceptuant les partides que fan referència a la inversió viària i d'infraestructures i, principalment, la partida retallada al Ministeri de Turisme per publicitat i promoció. Partida que creiem important, tal com es va manifestar amb el nostre vot de desacord -durant l'examen de les esmenes en el si de la Comissió- amb les quantitats reduïdes, quan tothom sap que Andorra viu dels turistes que ens vénen a visitar, i com més promoció del nostre país es pugui fer, millor.

Creiem, doncs, que aquests 400 milions de pessetes podien -sobretot en moments com els actuals, on degut a la recessió, la competència entre els diferents llocs de destí dels turistes és molt dura- ajudar amb una campanya publicitària ben feta, a desviar-ne una part cap el nostre país, i sobre aquest punt no hem obtingut cap resposta per part del ministeri corresponent ni cap informació sobre quines campanyes es veurien afectades per aquesta important reducció pressupostària.

És a dir, retallar per retallar és un exercici de demagògia quan el resultat a què arribem és molt similar al que s'hauria arribat sense canviar el Govern. Retallar per retallar és com regar la collita amb la meitat d'aigua pensant que tindrem la collita plena quan el més segur és que se'ns morirà de sequera.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Bé, resta doncs aprovada la Llei del pressupost general per a 1995, així com el de les entitats parapúbliques i del Consell General.

Respecte a la presentació del pressupost, es va rebre una carta del Sr. Cap de Govern demanant una modificació quant a la presentació. Demanaria al Sr. Secre-

tari de Sindicatura que la volgués llegir, així com la nota adjunta.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

“El canvi de Govern ocorregut el mes de desembre passat, i la consegüent reestructuració ministerial que s’ha dut a terme, té una incidència directa en la classificació administrativa del Projecte de llei del pressupost general per al 1995, actualment en tràmit legislatiu.

Adjunt us trameto un document en què figura l’adequació d’aquesta classificació administrativa a la nova estructura del Govern, tot sol·licitant-vos que vulgueu considerar la possibilitat d’incloure-la en la publicació definitiva de la Llei del pressupost general per al 1995, un cop aquesta hagi estat aprovada pel Consell General.”

El contingut de la carta que s’adjunta és el següent:

“A) S’incorporen, com a departaments, dins del servei del Cap de Govern,

* El Ministeri de Presidència

* Els departaments 55-56-57-58-59 que figuren adscrits al Ministeri d’Ordenament Territorial.

* El departament 83 “Treball” que figura adscrit al Ministeri d’Afers Socials i Cultura.

B) S’incorpora com a departament de Relacions Exteriors,

* El departament 65 “Turisme” actualment adscrit al Ministeri d’Economia.”

El M.I. Sr. Síndic General:

Sindicatura va examinar la demanda i va prendre un acord que va trametre al President de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, Sr. Jordi Cinca.

Sr. Secretari de Sindicatura, el voleu llegir si us plau.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

“La Sindicatura va acordar demanar un informe sobre aquesta petició a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

En el cas que l’informe sigui favorable, la Sindicatura no té inconvenient que la publicació es faci tal i com el Sr. Cap de Govern demana.”

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Jordi Cinca, ens podríeu donar el parer de la Comissió?

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, la Comissió, de fet, ja va estar informada de la voluntat del Govern de modificar la classificació administrativa del pressupost general per tal d’adaptar-la a la nova organització que havia disposat l’actual Cap de Govern.

En una Comissió, celebrada el 24 de gener de 1995 -on vam estar informats com deia fa un moment- ja es va acordar per unanimitat que si finalment el Govern concretava i formalitzava la demanda que en aquell moment feia de manera verbal a la Comissió i ho feia formalment a la Sindicatura, si aquesta ho creia oportú, doncs, no ens hi oposaríem per considerar que això facilitaria, en primer lloc, la pròpia utilització del pressupost i la seva comprensió i, en segon lloc la posterior anàlisi de les liquidacions per part del Consell General.

Així, un cop aplicades les modificacions que demanava el Cap de Govern en la carta que acaba de llegir el Sr. Sangrà, el pressupost quedaria, evidentment, sense cap modificació quant a les seves xifres, però amb una nova classificació administrativa que si al Sr. Síndic li sembla bé passaria a llegir amb les seves xifres globals.

(El Sr. Síndic assenteix).

El concepte 0 seria el de Cap de Govern.

El concepte 0A Serveis Generals i Despatx Oficial que tindria una assignació de 5.537.832.729 pessetes.

El concepte 0B Servei de Policia que tindria una assignació de 987.034.680 pessetes.

El concepte 0C Centre Penitenciari que tindria una assignació de 131.728.517 pessetes.

El concepte 0D Administració de Justícia que tindria una assignació de 580.011.461 pessetes.

El concepte 0E Serveis de Presidència que tindria una assignació de 220.739.859 pessetes.

El concepte 0F Despatx al Públic que tindria una assignació de 35.217.413 pessetes.

El concepte 0G Butlletí Oficial que tindria una assignació de 35.759.689 pessetes.

El concepte 0H Administració de Personal que tindria una assignació de 103.609.505 pessetes.

S'aixeca la sessió.

El concepte 0I Gabinet Jurídic que tindria una assignació de 38.636.319 pessetes.

(Són les 18h36).

El concepte 0J Serveis Generals de la Secretaria General Tècnica de Medi Ambient que tindria una assignació de 49.552.873 pessetes.

El concepte 0K Servei General Administratiu que tindria una assignació de 140.000 pessetes.

El concepte 0L Servei de Gestió i Control Ambiental que tindria una assignació de 263.479.112 pessetes.

El concepte 0M Patrimoni Natural que tindria una assignació de 174.328.367 pessetes.

El concepte 0N Servei de Recuperació del Medi que tindria una assignació de 32.014.184 pessetes.

El concepte 0P Treball que tindria una assignació de 145.185.134 pessetes.

En total, doncs, el concepte 0 Cap de Govern tindria una assignació de 8.335.269.842 pessetes.

Pel que fa al Ministeri de Relacions Exteriors que segons ens indicava el Cap de Govern en la seva carta s'incrementaria amb el concepte 23 Turisme, doncs, tindria una assignació de 653.803.921 pessetes, que el situaria amb un total de 1.125.306.149 pessetes.

Així mateix tres ministeris veurien reduïda la seva assignació inicial que són:

El Ministeri d'Ordenament Territorial i Medi Ambient que quedaria amb un total de 6.195.980.240 pessetes.

El Ministeri d'Economia que tindria una assignació final de 571.819.576 pessetes.

El Ministeri d'Afers Socials i Cultura que tindria una assignació global de 1.197.137.369 pessetes.

Finalment, un aclariment amb relació al concepte 11 Serveis Generals dotat amb 469.015.194 pessetes, que s'ha convertit en el concepte 0E Serveis de Presidència dotat amb 220.739.859 pessetes. La diferència, 248.275.335 pessetes, ha passat a incrementar el concepte 0A Serveis Generals i Despatx Oficial.

El M.I. Sr. Síndic General:

S'aproven, doncs, aquestes modificacions per a la publicació del pressupost si no hi ha oposició per part dels membres de la Cambra.

No hi ha oposició.

Doncs, resten aprovats els pressupostos amb aquestes rectificacions.

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: tel. 821234